Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

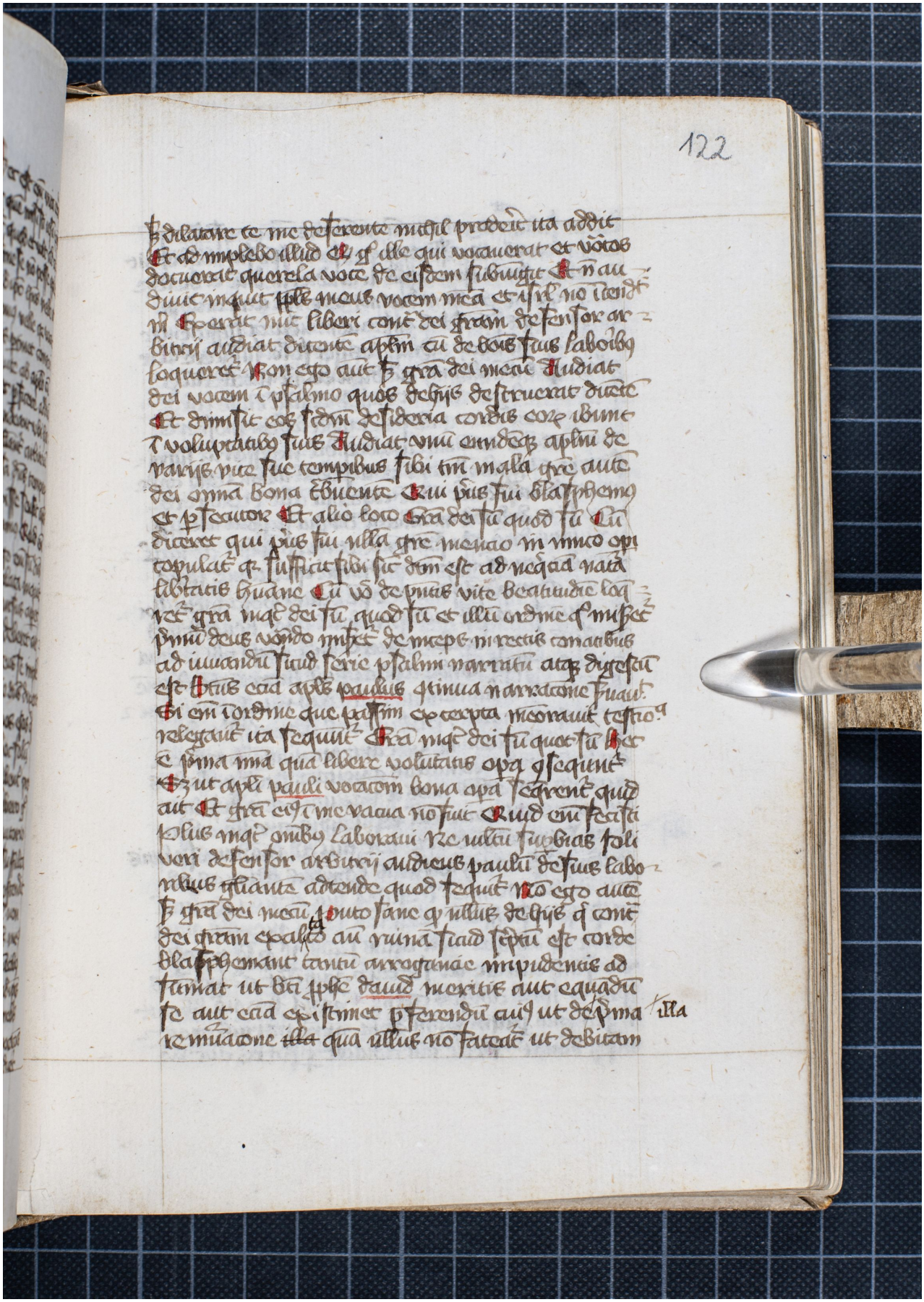

122

Et dilatasti me deferente metuit prodeuit ita addit
Et adimplebo illud et q̃ ille qui vocauerat et votos
docuerat querela voce de eisdem subiungit Et n̄ au
diuit inquit ipse meus vocem meā et ipse no audi
vit Peccatū mū liberi cōtē dei gratiam defensor ar
bitrij audiat dicente apl̄m cū de bonis suis laboribus
loquerētur Non ego autē Et gratia dei mecum audiat
dei vocem ī psalmo quos de hijs destruerat dicit
Et dimisit eos secundum desideria cordis eorū ibunt
ī voluptatibus suis audiat omnis enūdeq̃ apl̄m de
varijs pure fuc temporibus sibi tm̄ mala gratie autē
dei omnia bona ebrietate Qui pius fui blasphemus
et persecutor Et alio loco Gratia dei sū quod sū Qui
diceret qui pius fui nulla gratie mentio in munere op
tulat q̃ sufficit sibi sicut dm̄ est ad necessaria vita
libertatis huiusmodi Cū vero de piis vite beatitudine loq
retur gratia inquit dei sū quod sū et illū ordinem q̃ mutet
primū deus vendo imitet de mente in rectis cursibus
ad iuuandū siuid scire psalm̄ narratū atq̃ digestū
est Ibidem eadem apl̄s paulus primum narratione suauis
ei cum ordine que prius ex corpta memorauit testimo
nia relegauit ita sequitur Gratia inquit dei sū quod sū Hic
et prima mea qua libere voluntatis opa consequent
et ut apl̄i pauli vocatum bona opa sequerent quod
autē Et gratia eius mecum vacua no fuit Quid enim fecisti
plus inquit omnibus laborauī nec multū sunt bias soli
veri defensor arbitrij audiens pauli de suis labo
ribus gliauit adtende quod sequitur Non ego autē
Et gratia dei mecum Quod tamen q̃ nullus de hijs q̃ cōtē
dei gratiam exaltat aut ruina siuid sepiū est corde
blasphemant tantū arrogantiae impudentiae ad
sumat ut beati apl̄i dauid meritis aut equadu
se aut eadem existimet preferendū aut ut de prima illa
remuneratione illa qua illius no fatcat ut debitam